

RAZPRAVA INVENTURA NATEČAJEV 07/23 – 02/25

Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije, 12. marec 2025, 18:00 do 20:00,
pritlični prostori ZAPS – Hiša arhitekture, Vegova 8, Ljubljana

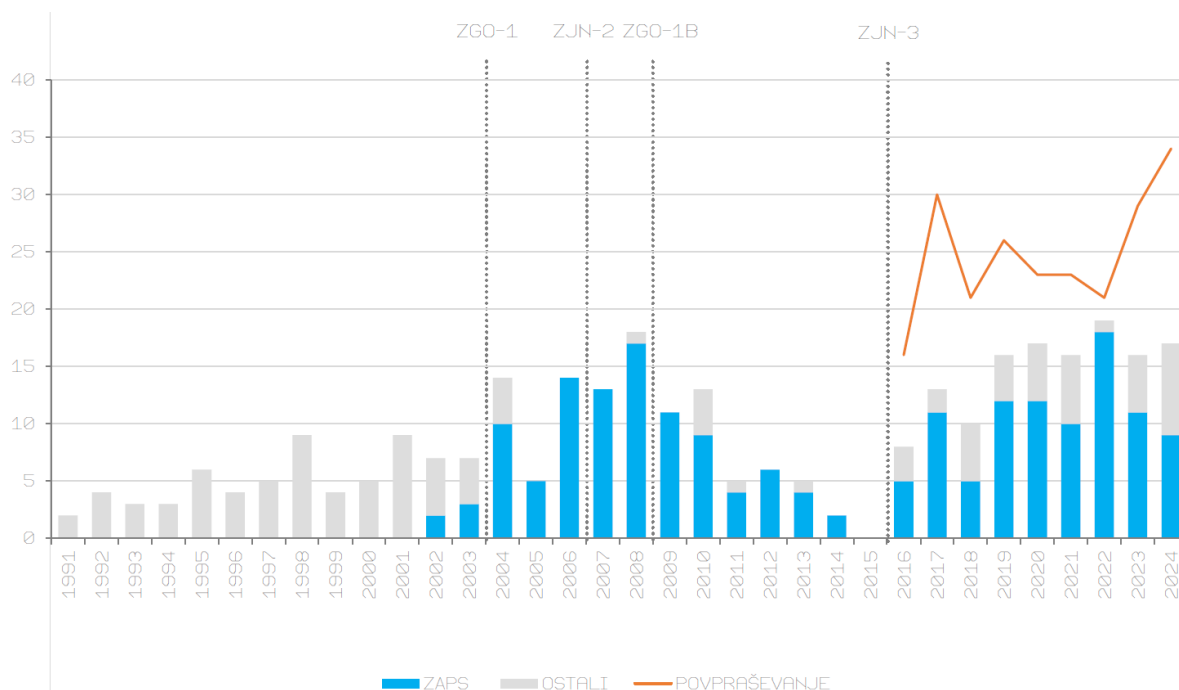
posvet v obliki Zbora ZAPS

Udeleženci (skupaj 29): Blaž Babnik Romaniuk, Sandra Banfi, Leon Belušič, Matej Blenkuš, Mika Cimolini, Damijan Gašperič, Denis Hitrec, Jure Hrovat, Lenka Kavčič, Anže Koren, Vlado Krajcar, Žiga Kreševič, Špela Kryžanowski, Dean Lah, Marjan Pobiljšaj, Jernej Prijon, Barbara Pungerčar, Vid Ratajc, Vid Razinger, Urh Roberts Ručigaj, Jure Sadar, Gašper Skalar, Mima Suhadolc, Veronika Ščetinin, Katja Ševerkar, Dunja Šutanovac, Petra Vertelj Nared, Matej Vozlič in Damjana Zaviršek Hudnik

Povzetek misli zbora: UO ZAPS

POVZETEK

Natečajna dejavnost ZAPS je živa in zgled večini sosednjih držav. Da bi še izboljšali doseženi nivo, smo se na Zboru ZAPS 04 »Natečaji in revizije«, dogovorili, da bomo v rednih [letnih oziroma](#) dveletnih pregledih spremljali aktualne natečaje in se odkrito pogovorili o izkušnjah, ki so jih ob konkretnih natečajih imeli njihovi udeleženci. V ta namen smo organizirali Zbor ZAPS 13, na katerem smo pregledali natečaje od natečaja za Malo ledeno dvorano Tivoli dalje. Ob konkretnih natečajih smo izpostavili težave, ki jih je zasledila natečajna služba zbornice, poslušali vidike udeležencev in se pogovorili, kako lahko na osnovi teh konkretnih izkušenj izboljšamo prakso v prihodnje. Uvodoma so bili predstavljeni tudi posodobljeni statistični podatki o natečajni dejavnosti ZAPS, nato pa je sledil pregled problematike posameznih natečajev.



Slika 1: Število javnih natečajev v Sloveniji glede na organizatorja in prikaz števila povpraševanj naročnikov v posameznem letu

Natečajna služba ZAPS, kakor tudi udeleženci zbora, so kot najbolj problematičen del natečajne dejavnosti izpostavili kvaliteto natečajnih nalog. Natečajna služba je pojasnila, da natečajne naloge naroča investitor samostojno. ZAPS zainteresiranim naročnikom posreduje seznam izdelovalcev natečajnih nalog z referencami, na podlagi predhodnih sodelovanj. Seznam ves čas posodablja, z njega pa črtajo pripravljavce nalog, pri katerih so bile zaznane večje pomanjkljivosti, oziroma se pomanjkljivosti večkrat ponavljajo. Ob tem so povedali še, da manjka kvalitetnih izdelovalcev nalog z ustreznimi projektantskimi izkušnjami, in k izdelavi natečajnih nalog povabili vse prisotne. Gre za odgovorno delo, pri katerem so pomembne dolgoletne izkušnje s sodelovanjem na natečajih, kar omogoča razumevanje strukture in vsebine natečajnih nalog.

Posledica neustrezno pripravljenih natečajnih nalog je veliko število vprašanj in odgovorov med samim natečajem, preko katerih se potem nejasnosti ustrezno naknadno opredelijo. To je naporno za natečajnike, saj lahko povzroča dodatno delo. V najslabšem primeru tovrstni investicijski projekti, kljub uspešno zaključenemu natečaju, ne pridejo do izvedbe.

Natečajne naloge so mnogokrat tudi preobširne. Poseben problem slovenskih natečajev je, da gre običajno za umeščanje velike količine programa na omejeno malo prostora. Čeprav imajo naročniki v času izvedbe natečaja namero, da svoj investicijski projekt tudi uresničijo, se včasih zgodi, da je investicija zastavljena preveč ambiciozno. V takih primerih lahko odločilno vlogo odigrajo prav visoko usposobljeni izdelovalci natečajnih nalog, ki naročnika opozarjajo na preseganje finančnega okvira, prostorskih možnosti dane lokacije ali pa smiselnosti predvidenega programa nameravane gradnje. Izdelovalci natečajnih nalog bi se morali zavedati, da je pomemben del njihove naloge tudi seznanitev naročnika z omejitvami. Naročnik običajno razume, ko mu je razloženo, zakaj neke zahteve ni mogoče ali smiselno uresničiti. Ko je natečajna naloga potrjena, jo je v okviru izvedbe razpisa težko spremeniti, ne da bi se natečaj začel od začetka. Tudi natečajna komisija bi morala v kakšnih primerih v okviru prve seje (pred razpisom) prepoznati pomanjkljivosti natečajne naloge in na to opozoriti.

Ob tem ni zanemarljivo dejstvo, da so pripravljavci natečajnih nalog v odnosu z naročnikom v podrejenem položaju (kot izvajalci v pogodbenem razmerju), zato naročnika včasih težko prepričajo v spremembo izhodišč. Pripravljavec pogosto niti nima dostopa do pravih odločevalcev. Tukaj se je izpostavila tudi pomembnost izobraževanja naročnikov, kako voditi investicijske projekte. ZAPS sicer pripravlja priročnik Vodnik po natečajih, a je to lahko le prvi korak v zelo kompleksnem procesu izobraževanja, ki bi terjalo sodelovanje več različnih deležnikov.

V povezavi s pripravo natečajnih nalog je bila izpostavljena tudi pomembnost kvalitetno izdelane investicijske dokumentacije, ki je obvezna pri zagonu projekta, ki se financira iz javnih sredstev. Investicijska dokumentacija je pogosto izjemno slabe kvalitete, predvsem iz urbanistično arhitekturnega vidika, kadar gre za investicijske projekte gradenj, cena njene izdelave pa se giblje okoli dveh odstotkov celotne investicije. Smiselno bi bilo, da bi se tudi arhitekti vključili v izdelavo investicijskih dokumentacij, saj imajo potrebna znanja in izkušnje iz svojega strokovnega področja. Povedano je bilo tudi, da se v zadnjem času precej investicijskih projektov vodi brez razpisovanja natečaja. ZAPS v takšnih primerih naročnikom pošilja pozive.

Glede priprave natečajnih pogojev pa udeleženci menijo, da morajo biti ti pripravljeni tako, da puščajo prostor za inovativne rešitve. Vseh vnaprej ni možno predvideti, zato naj se ohrani aktualna praksa, kjer ni nobenih vsebinskih izločitvenih kriterijev, presoja in odločitev pa je prepuščena ocenjevalni komisiji. Prav tako je pri ocenjevanju natečajev nesprejemljiva oblika z točkovanjem. Če iščemo odličnost, moramo natečajnikom dati več manevrskega prostora. Najboljša rešitev je lahko nekaj, na kar nihče prej še ni pomislil. Na plakatih je treba določiti obvezno vsebino ter dodaten prostor za vsebine po presoji natečajnikov. Ob tem se postavlja vprašanje, kako povečati svobodo natečajnih rešitev in omejiti količino dela.

Nekateri podpirajo omejevanje količine dela, kot je bila na primer pred časom uvedena prepoved izdelave računalniških vizualizacij (ki je bila kasneje odpravljena kot neustrezna), nekateri pa so proti takšnemu omejevanju. ZAPS sicer ves časa razmišlja o zmanjševanju količine dela za natečajnike, poskusno bodo v enem naslednjih natečajev v celoti ukinjene mape A3. Naveden je bil tudi primer iz Avstrije, kjer je bilo treba oddati belo maketo brez vizualizacij. Na natečaj je prispelo zelo veliko natečajnih rešitev, rezultat je bil "100 belih maket", ki jih je bilo izredno težko primerjati. Kar se tiče omejevanja količine dela, je po mnenju prisotnih v Sloveniji problem tudi ta, da hoče vsak narediti več, kot se od njega pričakuje. V tujini so natečaji velikokrat precej slabše obdelani kot pri nas. Pri kompleksnejših natečajih bi veljalo razmisliti tudi o dvostopenjskih natečajih, kar pa natečaj podaljša in podraži. Dodatno se pri zelo zahtevnem programu, pri katerem se pričakuje nizka udeležba zgolj visoko usposobljenih natečajnikov, postavlja vprašanje učinkovitosti / potrebnosti dvostopenjske oblike.

Pogosto je bilo izpostavljeno tudi majhno število oddanih natečajnih nalog, zlasti ko gre za urejanje odprtega prostora. Udeleženci so se strinjali, da manjše število oddanih nalog načeloma lahko pomeni manj kvalitetnih rešitev, vendar pa so bili mnenja, da je tudi manjše število oddanih nalog bolje kot nič.

Na dveh natečajih so bile oddane le po štiri rešitve, vendar so bile obakrat rešitve na srečo odlične. Kljub temu pri majhnem številu prispelih rešitev ostaja bojazen naročnika, da za svoj vložek ne bo dobil primerne rešitve. Naročnika, ki se z natečajem srečuje prvič, je namreč težko prepričati, da je izvedba natečaja prava pot do izbire projektanta. Lažje je, ko naročnik dobi pozitivno natečajno izkušnjo, zato je bolje, če pride več rešitev. Ugotovljeno je bilo, da višina nagrad praviloma ne vpliva na večje število rešitev. Bolj pomembna je natečajna tema, saj natečajniki najraje sodelujejo na natečajih, kjer so teme mikavne (npr. udeleženci na Zboru so navajali, da za stanovanjsko gradnjo ali vrtce), manj pa je zanimanja za odprti prostor. ZAPS je bil pozvan, naj natečaje razpisuje bolj enakomerno porazdeljeno tekom leta (terminsko usklajeno), a je natečajna služba pojasnila, da ko je pogodba za izvedbo natečaja po dolgotrajnih pogajanjih končno podpisana, investitor nima več posluha za to, da bi bil natečaj razpisan kasneje.

Povprečno število natečajnikov na natečajih, ki jih razpiše ZAPS, je sicer osem, na natečajih drugih razpisovalcev pa le dva. Zaradi več primerov, pri katerih je bilo oddano manjše število natečajnih nalog, je natečajna služba uvedla prostovoljno prijavo na natečaje s ciljem, da se natečajniki bolj enakomerno razporedijo, kadar je istočasno razpisanih več natečajev. Ob tem je bilo izpostavljeno taktiziranje, pri katerem gre za lažne prijave z namenom odvratanja konkurence. Podan je bil predlog, da bi po prijavi natečajnik plačal kavcijo, ki bi bila povrnjena ob oddaji natečajne naloge. Na ta način bi bilo število prijavljenih bolj realno. Natečajna služba je ob tem pojasnila, da natečajno nalogo običajno odda 50 odstotkov števila prijavljenih natečajnikov. Izvedba s kavcijo je potencialno problematična tudi z vidika javnega naročanja.

Udeleženci se strinjajo tudi glede pretiranih zahtev investitorjev po izpolnjevanju referenc. Menijo, da reference ne smejo biti odločitveni faktor, saj če bi bile reference vedno pogoj za udeležbo, bi bil krog potencialnih udeležencev zelo zaprt in vedno manjši. Referenca po mnenju prisotnih tudi ni zagotovilo, da bo storitev kvalitetno opravljena. Natečajna služba se z mnenjem strinja in se v pogajanjih vedno zavzema za odpravo referenc. V pogajanjih z naročniki je praviloma doseženo, da so te določene redko, če pa so, so dovolj široke, da omogočajo udeležbo čim večjega števila natečajnikov. Natečajna služba pri previsoko postavljenih referencah v fazi pogajanj preveri stanje na terenu in naročniku mnogokrat dokaže, da so predvidene reference nesorazmerne in neustrezne, ker pretirano omejujejo konkurenco. Dodatna težava je tudi to, da v državi nimamo predpisa, kako se reference pridobijo, projektanti pa tako nimajo vzvoda, da bi od naročnika pridobili reference v primerih, ko jih ta neupravičeno ne želi potrditi.

Kot eden večjih problemov je bila izpostavljena problematika pozivov natečajnikov za podaljševanje rokov v času natečaja. Nesprejemljivo je, da se med tekmo spremenijo pravila igre. Mnenje prisotnih je, da se roki za oddajo ne smejo podaljševati, saj to praviloma le povečuje stroške natečajnikov in vsem, natečajnikom in komisiji povzroča organizacijske težave. Praksa je diskriminatorna do natečajnikov, ki so pravočasno pričeli z delom. ZAPS vedno zahteva ustrezen rok, zlasti ko so dopusti, a ko je odločitev za izvedbo natečaja sprejeta in roki postavljeni, je bolje, da se jih držimo.

Večkrat je bila poudarjena tudi cena projektne dokumentacije, za katero se mora prvonagrajeni pogajati naknadno, ZAPS pa v tem postopku ni več udeležena. Glede na izkušnje iz preteklosti je natečajna služba uvedla spremembo in sicer natečajnik po novem v informativni ponudbi navede vse načrte in elaborate, ki so vključeni v njegovi ceni za izdelavo projektne dokumentacije. ZAPS sicer z naročnikom natečaja vedno poskuša

uskladiti bistvena določila pogodbe že v fazi natečaja, vprašanje pa je, v kakšni meri naročnik ta dogovorjena določila potem tudi dejansko upošteva v fazi pogajanj z zmagovalcem, ki sledijo zaključenemu natečaju. Poudarjeno je bilo, da ima ponudnik, ki sodeluje v pogajanjih, največ maneverskega prostora v času 10¹ dni od dneva objave na Portalu javnih naročil. V tem času je namreč mogoče vložiti revizijo na vsebino razpisa, če se določila v vzorcu pogodbe bistveno razlikujejo od določil, ki so bila objavljena v okviru razpisne dokumentacije natečaja. Po preteku tega roka postane gradivo razpisa za pogajanja dejstvo in mu je bistveno težje ugovarjati. Tudi taksa, ki jo je potrebno plačati ob vlogi revizije na razpis je praviloma ugodnejša kot taksa ob vlogi revizije na odločitev.²

Podan je bil predlog, da bi bila cena projektne dokumentacije v razpisni dokumentaciji določena vnaprej, za vse enako, vendar pa je po mnenju nekaterih določanje cene storitev pravica in odgovornost natečajnika oziroma projektanta. V aktualni sistemski ureditvi je cena lahko samo informativne narave in tudi naročniki na vnaprej določeno ceno v razpisni dokumentaciji ne bi pristali. Natečajna služba je pojasnila, da pri nekaterih natečajih zaradi zahtev naročnika po izredno nizki pričakovani ceni projektne dokumentacije skoraj ni prišlo do izvedbe razpisa. V vseh tovrstnih primerih je ZAPS ostala partner pri razpisu natečaja zgolj zato, ker je naročnik pristal na to, da je pričakovana cena zgolj usmeritev, ne izločitveni pogoj. Udeleženci so bili mnenja, da bi bilo prav, da na natečajih s pričakovano prenizko ceno projektne dokumentacije nihče ne bi sodeloval. Natečajna služba razpolaga s podatkom, da se pogodbe, podpisane na podlagi podeljene najvišje nagrade na arhitekturnem natečaju, kljub vsemu podpisujejo približno v višini priporočenih cen ZAPS.

Na koncu so se udeleženci dotaknili še razporeditve nagrad. Predlagano je bilo, da se namesto priznanj in odškodnin podelijo le tri nagrade, te pa bodo zaradi drugačne razporeditve sredstev dovolj visoke, da bodo nagrajenci resnično nekaj zaslužili s svojim delom. Takšna je tudi praksa v nekaterih tujih državah. Instrument odškodnine, ki običajno predstavlja zgolj odstotek stroškov natečaja posameznega arhitekturnega biroja, daje naročniku tudi napačno predstavo o vrednosti vloženega dela.

Po mnenju udeležencev je v uvodni predstavitvi manjkal podatek, koliko posamezen natečaj stane celotno stroko. Ocena je, da se za natečaj v povprečju porabi okoli 1.000 ur. Natečaji za arhitekturne biroje predstavljajo izgubo, zato je treba poskrbeti za boljše honorarje, ki bi pritegnili tudi večje število natečajnikov, ob tem pa je treba pridobiti večje število kvalitetnih rešitev, ne samo večje število rešitev, k natečajem pa pritegniti kvalitetne arhitekturne biroje.

V nadaljevanju sledi poročilo diskusije o posameznih natečajih.

2023-07 Mala ledena dvorana Tivoli

2023-10 Razgledni stolp Bovljek

Pri teh dveh natečajih natečajna služba in prisotni niso izpostavili nikakršne problematike.

2023-11 Stanovanjsko poslovni objekt C-Tower na Celovški v Ljubljani

¹ Ostale roke za vložitev zahtevka za revizijo določa 25. člen Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (ZPVPJN).

² Takse so navedene v 71.členu ZPVPJN.

Ocenjevalna komisija je podelila dve enakovredni prvi nagradi, tako je končnega zmagovalca oziroma projektantski biro, ki je bil pozvan k podpisu pogodbe, izbral naročnik. Natečajna služba je ob tem prepoznala nujnost nadgradnje natečajnih pogojev, v katere je po novem zapisano določilo, da se na najvišje mesto za isto vsebino ne sme imenovati dveh natečajnikov. V primeru, kadar dva ali več natečajnikov enako dobro reši natečajno nalogo, lahko ocenjevalna komisija izbere postopek dodelave elaboratov, pod protokolom anonimnosti in z isto ocenjevalno komisijo. Nato se na podlagi dodelanih rešitev določi zmagovalca. Kadar je dodelava del postopka s pogajanja, ki sledi zaključenemu natečaju in je avtorstvo že razkrito, je situacija bistveno bolj zapletena.

2023-11 Urbani park športov Krško – Vražja luknja

V tem primeru je bil izpostavljen problem kvalitete natečajne naloge ter problem majhnega števila elaboratov, kar se je v zadnjem letu večkrat ponovilo, predvsem kadar gre za odprti prostor.

2023-12 Kemijski inštitut – K12

Tudi tokrat je bil izpostavljen problem kvalitete natečajne naloge, ki je predvidevala ogromno programa na majhnem prostoru. Ob tem so udeleženci izpostavili tudi problematiko zagotavljanja osončenja za sosednje objekte, ki se preverja pri natečajnih nalogah v Ljubljani. Težava je v tem, da metodologija za preverjanje osončenja ni poenotena, zato ni pravih meril. Slišali smo, da se je že zgodilo, da je zaradi preverjanja osončenosti izjemno kvalitetna natečajna rešitev izpadla iz ocenjevanja, čeprav bi potencialno kvaliteten projektant znal to rešiti v kasnejših fazah obdelave projekta. Pri natečaju se namreč poleg natečajne rešitve izbira tudi projektanta, iz predlagane rešitve pa je mogoče ugotoviti projektantov pristop k reševanju naloge in oceniti njegovo sposobnost kasnejše dodelave projekta. Ocena ali je dopolnitev projekta v okviru istega koncepta mogoča ali ne, je v skladu z natečajnimi pogoji, v domeni ocenjevalne komisije. Včasih poprava osončenja tudi ni mogoča.

2024-02 Ureditev priobalnega pasu med Koprom in Izolo

V času natečaja ni bila zaznana kakšna posebna problematika, po zaključenem natečaju pa je imela zmagovalna skupina precej izzivov v fazi pogajanj z naročnikom.

2024-04 Kulturni dom in knjižnica Šenčur

2024-04 Ureditev atrija občinske stavbe in območja tržnice v Trziču

Natečaja sta potekala istočasno, pri čemer je za knjižnico Šenčur prispelo nadpovprečno število elaboratov – 31, za območje tržnice v Trziču pa samo štirje.

2024-04 Tipologije nadomestitvenih stanovanjskih stavb – poplave 2023

Natečaj je bil uspešno zaključen, do izvedbe pa žal ni prišlo. Izvedeli smo, da je bilo v začetku predvideno, da naj bi gradnjo izvajal Stanovanjski sklad RS, kasneje pa je bil sprejet dogovor, da bo gradnjo izvajal državna družba, ki pa upravičencem ni ponujal rešitev, izbranih na natečaju, kljub temu da so bili predstavniki Ministrstva za solidarno prihodnost kakor tudi nagrajeni natečajniki pripravljeni rešitve predstaviti na terenu.

2024-06 Prizidava Zdravstvenega doma Novo mesto

Ponovno izpostavljena manj uspešna natečajna naloga.

2024-07 Kampus Zaloška

Šlo je za kompleksen in izjemno zahteven natečaj z dolgotrajnim usklajevanjem vzorca pogodbe pred razpisom. Zahteva po omejevanju višine cene PD je bila uvedena naknadno in je bila po dolgotrajnih pogajanjih na spodnjem robu še sprejemljivega, natečajna služba pa je dosegla vsaj to, da cena ni bila izločitveni pogoj. Med natečajem je naročnik spremenil razumevanje zahtevanih referenc, ki so postale nevzdržne in so jih naknadno znižali. Nazadnje je bila izbrana rešitev, pri kateri cena ni bila najnižja, vendar pa je končna cena rezultat pogajanj po natečaju.

2024-11 Prizidava III. gimnazije Maribor

Pri tem natečaju je prišlo do dopolnjevanja razpisne dokumentacije med potekom natečaja. Naročnik je namreč naknadno naročil radarski posnetek korenin, zaradi česar se je nekoliko spremenilo območje za umeščanje objekta ob zaščiteni platani. Dodatno se je nekoliko povečalo natečajno območje na SZ zaradi naknadne menjave parcel. Zopet je bilo ugotovljeno, da je šlo za problematično natečajno nalogo, ob čemer so odpovedali tudi nadzorni mehanizmi pregleda naloge. Po mnenju prisotnih je treba seveda vse podatke pridobiti pred izvedbo razpisa, v primeru, ko vendarle med potekom natečaja pride do novih spoznaj, se le ta posredujejo zmagovalcu po zaključenem natečaju. Po mnenju udeležencev bi morala komisija ta natečaj ustaviti še pred razpisom, saj se je zaradi ohranitve enega drevesa načrtovalo štiri etaže učilnic nad telovadnico, kar pomeni nesorazmerno porabo javnih sredstev. Po mnenju udeležencev gre za neracionalen in posledično potencialno neizvedljiv projekt.

2024-12 Urbani park Loka v Novem mestu

Za natečaj je prispelo le pet rešitev, sicer pa ni bilo posebnosti.

2024-12 Izobraževalno in športno središče Križe

Gre za po obsegu zahteven natečaj, na katerem je bil ponovno prisoten problem nizke udeležbe – oddane so bile štiri natečajne rešitve. Med natečajem je prišlo do dopolnjevanja natečajne naloge, kar je generiralo nezadovoljstvo udeleženi.

2025-01 Regionalno središče za zaščito, reševanje in pomoč Novo mesto

V tem primeru se je izkazalo, da je bil poddimenzioniran prostor garaže. Ponovno je bila izpostavljena pomembnost kvalitetne natečajne naloge.

2025-02 Osrednji javni prostor Domžal

Ob tem natečaju so se zahteve po podaljšanju rokov stopnjevale do te mere, da so natečajniki grozili naročniku z revizijo, če roki ne bodo podaljšani. Prepoznano je bilo tudi majhno zanimanje za sodelovanje s strani krajinskih arhitektov.

2025-02 Rakova jelša III

V natečajni nalogi so bile premalo poudarjene regulacijske linije, zato jih natečajniki niso pravilno upoštevali.

KAKO NAPREJ

Natečajna služba je na dogodku predstavila nekatere novosti, ki se jih je začelo izvajati oz. se jih načrtuje v naslednjem obdobju:

1. Uvedba prijave na natečaj – z namenom boljše preglednosti in zmanjševanja tveganj za natečajnike se je v zadnjem letu uvedlo prostovoljno prijavljanje sodelovanja na natečajih. Zaenkrat je izkušnja pozitivna in ocenjuje se, da bo na natečaj prišlo približno polovica od prijavljenih natečajnikov.
2. Dopolnjena oblika zaključnih poročil s poudarkom na primerjalnem vrednotenju, v skladu z revizijsko prakso in izreki Državne revizijske komisije .
3. Ukinitve map A3 – v kratkem bodo testirani prvi natečaji, pri katerih se v okviru oddaje natečajnega elaborata ne bo oddajalo A3 mape. ZAPS si namreč stalno prizadeva za sorazmerno obremenitev natečajnikov, kjer se zahteva samo gradivo, ki je nujno potrebno za razumevanje rešitve. Z ukinitvijo map se spodbuja elektronski pregled gradiva in odpravlja podvajanje prikazov v mapah in na plakatih.
4. Dodatno nadgradnjo bo pomenil prehod na v celoti elektronsko oddajo elaboratov. V tem primeru bo ZAPS tiskal in kaširal plakate. Prednost za natečajnike bi bila manjši materialni strošek in manj stresa zaradi pravočasnega tiskanja in dostave gradiva. Ima pa tovrstni prehod tudi sistemske izzive, ki jih je potrebno pred uveljavitvijo razrešiti.

Natečajna služba in drugi relevantni organi ZAPS bodo preučili pobude, podane na tokratnem dogodku. Med drugim npr.:

- nikoli spreminjati bistvenih elementov in zahtev natečajne naloge med izvedbo natečaja,
- spodbuditi, da se več izkušenih projektantov odloči za pripravo natečajnih nalog,
- informiranje naročnikov o natečajih: promocija novega »vodnika po natečajih za naročnike«, predvidena je javna predstavitev v aprilu,
- Informiranje naročnikov o vodenju investicijskih projektov in spodbujanje arhitektov, da se bolj vključijo v izdelavo DIIP-ov,
- organizacija Zbora ZAPS s poudarkom na finančnem vidiku natečajev: stroški izdelave elaborata za natečajnika, cena projektne dokumentacije v primeru zmage na natečaju, primerljivost cen projektne dokumentacije različnih projektantov v okviru istega natečaja, cena projektne dokumentacije v postopkih brez natečaja, Arhigram, predhodni izračun cene projektne dokumentacije v okviru natečaja ipd.
- Pretehtati prednosti in slabosti ukinitve odškodnin. Slabost je, da dajejo vtis, da je to celoten strošek izdelave natečajnega elaborata.

ZAPS bo z natečajno službo še naprej organizirala posvete – inventure zaključenih natečajev, z namenom zbiranja izkušenj in izboljševanja natečajne prakse.